

اعتراض به احضار اعضای هیأت رئیسه جبهه اصلاحات

گروه خبر: اعضای جبهه اصلاحات ایران طی نامه‌ای خطاب به رئیس قوه قضائیه اعتراض خود را به احضار پنج نفر از اعضای هیأت رئیسه این جبهه و دفاع از بیانیه ۱۱ ماده‌ای جبهه اصلاحات ایران اعلام کردند.
در این نامه آمده است: «متأسفانه در روزهای اخیر، احضار برخی از اعضای هیأت رئیسه جبهه اصلاحات ایران و تلاش برای نسبت دادن بیانیه به معهود افراد، جای پرسش و نگرانی دارد. ما قویاً بر اصل مسئولیت‌پذیری جمعی تأکید داریم. در عین حال شما حتماً به خاطر دارید در گفت‌وگوی چندی قبل با یکی از ما فرمودید: «بنای بشر با هم متفاوتند، ما هم از نظر فکری با هم متفاوتیم» اما می‌توانیم بر خوروی داشته باشیم که به نفع جامعه، ملت و حال و آینده باشد و ایرانی قدرتمند و ملتی عزتمند داشته باشیم». شما همچنین در ضرورت شنیدن نظرات و آرای مختلف با استناد به آیه شریفه قرآن فرمودید: «چه کسی می‌تواند احسن را انتخاب کند؛ کسی که همه قول ها را بشنود.» و نیز افزودید:

ادامه از صفحه اول

به جای رهبران مشهور و کشورهای بزرگ سرانی چون ملک عبدالله پادشاه اردن، شهپاز شریف نخست‌وزیر پاکستان و حتی احمدالشرع یا همان ابومحمد جولانی توانستند توجه‌ها را به خود جلب کنند. این اشارات به معنی انکار ارزش‌های سخنرانی آقای پزشکیان نیست که اگر قرار بر توجه و درنگ بیشتر بر آن بود، آنجا که بعد از نقل قول‌هایی از پیامبر گرامی اسلام و عیسی مسیح و حکیم هبیل مورد احترام یهودیان و تورات در بارهٔ مهم‌ترین آموزه اخلاقی (آنچه را برای خود نمی‌پسندی برای دیگران هم میپسند) به مکاتب اخلاقی سکولار با عقلانیت مبتنی بر وجدان هم اشاره کرد و یک آن گمان می‌بردی متنی از استاد ملکیان پیش روست یا در آغاز که از برابری حقوق همهٔ انسان‌ها گفت در حالی که می‌دانیم کافی است در متنی واژهٔ «برابری» باشند تا در نگاه سنتی‌ها غیردینی تلقی شود و مهم‌ترین مشکل شیخ فضل‌الله با قانون اساسی مشروطه و خود جنبش هم همین کلمهٔ «برابری» بود. بخش‌هایی هم که در اثبات وفاداری به صلح به موارد مختلفی چون صلح آذربایجان و ارمنستان یا قرارداد عربستان و پاکستان یا علاقه به پایان جنگ میان روسیه و پاکستان استناد شد، مثبت بود اما مشکل این است که به‌خاطر هم‌مانی بافعال سازی مکنایسم‌ماشه یا اسنسپیک اینها هم شوری برنیاکنیخت چرا که بیش از توجه به رتوریک (بلاغت سخنرانی‌ها و گفتارها) دستاورد سفر مورد توجه است که به توافق و در ادامه بهبود اقتصادی می‌انجامد یا نه.
با این همه نمی‌توان انکار کرد که نطق پادشاه اردن بی نظیر و گرم و تأثیرگذار بود و نسل ما را بیشتر شگفت‌زده کرد، چون در دهه ۶۰ در خبرهای رسمی از پدر او با عنوان «حسین، شاه اردن» یاد می‌شد و حال می‌دیدیم وی شنیدی که فرزند او با انگلیسی فصیح چگونهِ از فلسطینی‌ها دفاع می‌کند. به نطق و محتوای او کار داریم و نه این که در دو سال گذشته اردن تا چه اندازه بار بار رسانده است. منظور این است که نطق او مورد توجه قرار گرفت و ولو تسلط او به زبان انگلیسی به انگلیسی‌تبار بودن مادر نسبت داده شود و بیش از آن حال و هوای نطق او مدنظر است. به جز ملک عبدالله دوم طبعاً حضور و سخنرانی کوتاه و ۱۰ دقیقه‌ای احمدالشرع رئیس حکومت کنونی سوریه هم قابل توجه بود. چرا که اسد هاطلی قریب ۶۰ سال علاقه‌ای به حضور در سازمان ملل از خود نشان نمی‌دادند و حالا گشتن او به آمریکا رفته و بازتالی ملاقات می‌کند که او را به خاطر ارتباط با القاعده چند سال به زندان انداخته بود.

غرض اما این موارد نیست بلکه این نوشته در پی آن است تا افول سیاست را نشان دهد و این که جهان به دست رهبرانی افتاده که یا مانند ترامپ سخنان تحقیرآمیز بر زبان می‌آورند یا مثل سران انگلستان و آلمان یا روسیه و چین چندان تمایلی به این جور حضورها ندارند و ترجیح می‌دهند جدای این مناسبات پیش ببرند. زشت‌تر و نفرت‌بارتر از همه البته حضور و نطق بنیامین نتانیاهو در سازمان ملل است در حالی که با حکم دیوان کیفری وابسته به همین نهاد جنایتکار است و باید دستگیر و محاکمه و مجازات شود نه این که معرکه بگیرد و مضحکه راه اندازد و کمترین انتظار از جامعه رسانه‌ای بایکوت اوست. درست است که بیش از دفعات قبل، شمار زیادی از هیات‌ها و دیپلمات‌ها تالار را به نشانه اعتراض ترک کردند تا آنجا که صف طولانی برپه تعداد هنگام خروج شکل گرفت عملاً برای صندلی‌های خالی سخنرانی کرد اما به هر روان که پشت تریبون قرار گرفت فرمان جنگی را صادر کرده که به مرگ ۶۵ هزار نفر در غزه انجامیده از هیچ جنایتی فروگذار نکرده و دو میلیون نفر را هم آواره کرده است. سابقه ندارد فردی که به اتهام جنایات جنگی تحت تعقیب دادگاه بین‌المللی است و باید بازداشت می‌شد اما نشده سخنرانی کند و مانند هم‌دست و حامی خود تاریخ و اخلاق و سیاست را به سخره بگیرد. فارغ از قبح نطق ترامپ و نتانیاهو و درخشش پادشاه اردن و جلب توجه رهبران پاکستان و سوریه (به دلائلی دیگر) آنچه در سازمان ملل در هشتادمین اجلاس به تماشا گذاشته شد جنگی به دل نزد و نسبتی با شکوه یا حتی جنجال و هیاهوهای گذشته در همین نهاد نداشت و بیشتر از تهی شدن سیاست از اخلاق و ایده‌های بزرگ و آلودن و آمیختن به لمپنیسم در مواردی چون نمایش نتانیاهو و قاحت‌بار بود.

زنده‌یاد مهدی بامداد که کار سترگ جمع‌آوری دایره‌المعارف‌گونه تاریخ رجال ایران در سه قرن ۱۲ و ۱۳ و ۱۴ هجری قمری را به سامان رسانده و کثیری از این رجال را معرفی کرده یا زندگی و زمانهٔ آنان را شناسانده در انتهای مقدمه به واقعیت تلخی اشاره کرده و این شعر زیبای خواجه را آورده:
نیست در شهر نگاری که دل از ما ببرد.
به بیان دیگر از میان آن همه رجال نام‌ونشان‌دار یا مدعی‌ی تنها معدودی برای او جذاب و دل‌نشین بوده‌اند و بقیه دلی نبرده بودند و حالا حکایت سران جهان و نطق‌های آنان در سازمان ملل است. اشاره شد که نطق خوب رئیس‌جمهور ما تحت الشعاع ماجرای مکنایسم‌ماشه یا اسنسپک قرار گرفت و اگر سخنرانی غنی پادشاه اردن را کنار بگذاریم در مجموع انکار دیگر آبی از این کانون گرم نمی‌شود هرچند که از ابتدا هم قرار بود آتش نشان باشند و اطفای حریق کنند نه آتش افروزی ولی حتی پزشکیان هم نتوانست خارطه حضور قریب ۲۵ سال قبل سیدمحمد خاتمی در

«وقتی ما با یکدیگر اختلاف نظر داریم، بعضاً با سوء ظن بر خورد می‌کنیم و نه این که گفت‌وگو کنیم!» جای تأسف است که در شرایط سخت و پیچیده کنونی -از منظر اقتصادی، اجتماعی و بین‌المللی- به‌جای استقبال از پیشنهادهای اصلاح‌طلبانه‌وملی، شاهدبر خوردهایی هستیم که جز محدودتر ساختن فضای نقد و گفت‌وگو، دستاوردی در بر ندارد. ما معتقدیم کشور نیازمند بهره‌گیری از همه ظرفیت‌های خود، از جمله جریان اصلاح‌طلبی است. خاموش کردن صدای منتقدان دلسوز، نه به سود نظام است و نه به نفع مردم؛ بلکه شنیدن، تحلیل کردن و بهره‌گیری از این صداها، گامی برای حل مشکلات کشور خواهد بود. در پایان، ما بار دیگر بر التزام خود به مسیر اصلاح‌طلبی تأکید می‌کنیم. مسیری دشوار و پرچالش، اما ضروری و اجتناب‌ناپذیر. ما با درک شرایط پیچیده کشور و با مسئولیت‌پذیری کامل، بر عهد خود با ملت ایران پایبند هستیم و آماده‌ایم در راستای اصلاحات سازنده، هزینه‌های احتمالی آن را نیز بپذیریم.»

اجلاس گفت‌وگوی تمدن‌ها را تازه‌کند چراکه موقعیت ایران نیز متفاوت است. البته صرف جنجال به‌پا کردن و تحریک دیگران هنر نیست کما این که محمود احمدی‌نژاد با انکار هولوکاست و بعدتر تشکیک در اصالت واقعهٔ ۱۱ سپتامبر یا طرح سخنانی در مصاحبه‌ها توجه‌ها را جلب می‌کرد اما عملاً دستاوردی نداشت و مهم‌ترین دستاورد دوران او همان قطعنامه‌هاست که بازگشت و احیای آنها کابوس اقتصاد و سیاست شده است. برای آن که بدانیم تا چه حد جاذبه‌های سیاسی از دست رفته کافی است به مواردی در گذشته اشاره و برخی یادآوری شود. مواردی چون نطق نیکیتا خروشچف رهبر وقت اتحاد شوروی که برای ساکت کردن همه‌مه هیأت فیلیپینی در اعتراض به دخالت‌ها و سیاست‌های شوروی کشش‌های خود را درآورد و محکم به تریبون کوفت تا آرامش حکم‌فرما شود. یا به یاد اوزیم وقتی را که فیدل کاسترو رهبر کوبا تازه به قدرت رسیده جوان بود و در نطقی ۴ ساعت ونیمه به تندی به جان اف.کندی رئیس جمهوری وقت ایالات متحده حمله کرد. در حالی که کندی هم جوان و خوش‌سیما و جذاب بود و در زمرهٔ رهبران محبوب جهان به حساب می‌آمد. اما کاسترو گفت: «اگر بی‌سواد و ابله و کندذهن نبودیم می‌دانستی برای انقلاب برپا کردن نمی‌توان زمین‌داران را علیه کارگران بسیج کرد.»

به کارگیری تعبیری چون «کُندذهن‌ویی شعور» برای رئیس جمهوری آمریکا بنسیرا سروصدا کرد و حالا بیشتر روشن می‌شود که چرا احمدی‌نژاد به‌درغم حق متفاوت در این سیاهه قرار نمی‌گیرد. چون به صراحت انگشت اشاره را جانب کسی نمی‌گرفت. البته شاید خدا رحم کرد احمدی‌نژاد چندان اهل تاریخ نبود وگرنه بعید نبود از مشاوران خود بخواهد ایده‌ای دراندازد تا بیشتر جلب توجه کند و هزینه‌ای بیشتر متوجه ایران و مردم ایران کند. همچنین می‌توان از دانیل اورنگ‌یاد کرد که در سال ۱۹۸۷ و پس از حمایت صریح رونالد ریگان رئیس‌جمهور وقت ایالات متحده از مخالفان در نیکاراگوآ در نطق خود گفت: «جای رمبو در سازمان ملل نیست. در فیلم‌های سینمایی است.» هرچند ریگان، سابقهٔ‌بازی در فیلم‌های سینمایی را داشت اما توصیف او با عنوان «رمبو» با عرف دیپلماتیک سازگار نبود و از این رو در ردیف نطق‌های جنجالی قرار می‌گیرد. چندی بعد البته اورنگ‌یاد قدرت را در انتخابات واگذار کرد و از ۲۰۰۶ که به قدرت بازگشت ادبیات انقلابی و تهاجمی را کنار گذاشت؛ اگرچه احمدی‌نژاد همچنان تصور می‌کرد اورنگ‌یاهمان اورنگ‌ای قدیم است و دوست داشت با او هم مثل چاوز رفیق شود!

در همین سازمان ملل و نزدیک به ۲۰ سال پیش - در سال ۲۰۰۶ - جرج بوش در نطق خود و با اشارات دست از فیدل کاسترو رهبر کوبا به عنوان «دیکتاتور بی‌رحم» یاد کرد. کاسترو اما با همه انتقادها در میان رهبران جهان محترم بود و به همین خاطر این رفتار توهین علنی میزبان به میهمان تلقی شد و حتی در پی آن بحث ضرورت انتقال مقر سازمان ملل از آمریکا به جایی دیگر نیز مطرح شد و هوگو چاوز رهبر ونزوئلا در پاسخ به اهانت‌های جرج بوش به فیدل کاسترو گفت: «من تو را شیطان خطاب می‌کنم.»

وقتی باراک اوباما به قدرت رسید اما از چاوز رفتار متفاوتی سر زد تا بر خلاف کسانیکه که اصرار دارند بگویند این با آن تفاوتی ندارد کاری کرد تا اعلام کند میان اوباما و بوش تفاوت قائل است. راستی اگر تفاوت ندارند چرا اوباما توافق برجام را با ما امضا کرد و ترامپ از آن خارج شد؟ چاوز قبل از آن که نطق خود را شروع کند چند بار تریبون را بو کرد و گفت: «باب‌رسال اینجا بوی باروت می‌داد. امسال دیگر بوی باروت نمی‌دهد!» منظور او جنگ‌طلبی جرج بوش و تغییر سیاست‌ها با روی کار آمدن آمدن اوباما بود.

سازمان ملل این روزها چه‌رهای چون قذافی را هم به خود ندید که تا اجلاس ۶۴ در نشست‌ها شرکت نمی‌کرد چون می‌گفت من در لیبی سمعی ندارم و رهبری جماهیری را به‌ربری انقلاب لیبی مقامی رسمی در ردیف دیگر سران نیست و همتای رئیس‌ان جمهور و پادشاهان کشورهای دیگر نیست و اصلاً واجد مقام و جایگاه نیست! اما در این سال حاضر شد و در نطق خود منشور سازمان ملل را پاره کرد. به رهبران کشورهای اسلامی هم خرده گرفت که چرا طالبان را به رسمیت نمی‌شناسند؟ این در حالی بود که طالبان تحت حمایت عربستان بودند و قذافی با آنان میانه‌ای نداشت. سال‌ها بعد و در اوج درگیری‌ها در لیبی وقتی به کریستین امان‌پور گفت «من مسئولیتی ندارم و وقتی مسئولیتی ندارم و یا پادشاهم نه رئیس‌جمهوری چگونه از من می‌پرسید چرا از قدرت کنار نمی‌روم؟» خبرنگار آمریکایی - ایرانی بی‌درنگ یادآور شد: «اگر رهبر این حکومت نیستید پس چرا در نشست سران سازمان ملل شرکت می‌کنید در حالی که همه آنها رئیس یا نماینده حکومت کشور خود هستند؟» سال‌ها از نطق‌ها و رفتارهای پیش‌گفته گذشته و همچنان نقل می‌کنند و نقل می‌کنیم. از سازمان ملل امسال اما چه خاطره‌ای برای بازگشتن می‌ماند؟ جز آن که بگوییم کجاند سیاستمداران کلاسیک؟ شاید هم تقصیر رسانه‌ها باشد. روزگاری روزنامه‌نگاری شوق و اشتیاق استقبال از یورگن هابرماس در تهران را شومن شدن فیلسوفان توصیف کرد و حالا در میدان سیاست شومنی چون ترامپ چندش برانگیز است و نتانیاهویش از آن که شومن باشد بدمن است.

تیتریک

بررسی رایزنی‌های پزشکیان و عراقچی در نیویورک

آخرین تلاش‌ها در آخرین ساعات

گروه خبر: شمارش معکوس بازگشت قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل علیه ایران در حالی به آخرین اعداد نزدیک می‌شود که هیئت دیپلماتیک حاضر در نیویورک، رایزنی‌های فشرده‌ای برای جلوگیری از این رخداد مهم را پیگیری می‌کند. مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور کشورمان که همچنان در نیویورک حضور دارد، دیدارهای مهمی با سران کشورها به‌خصوص سران اروپایی داشت. تیم وزارت امور خارجه هم که به ریاست سیدعباس عراقچی در حاشیه مجمع عمومی حضور دارد، دیدارهای فشرده دیپلماتیک را پیگیری می‌کند.

در واقع می‌توان گفت که آخرین تلاش‌ها برای جلوگیری از اسنپ‌ک در نیویورک جریان دارد. چراکه بامداد یکشنبه به وقت ایران، تکلیف این موضوع مشخص می‌شود و تقریباً هیچ طرفی در بازگشت قطعنامه‌های تحریمی شورای امنیت تردیدی ندارد. پیش‌نویس قطعنامه پیشنهادی روسیه و چین برای تمدید اسنپ‌ک نیز بعدازظهر دیروز به وقت نیویورک (حوالی ساعت ۲۳ به وقت تهران) به رای گذاشته شد که نتیجه آن پیش از پایان کار روزنامه، مشخص نمی‌شد. اما طی روزهای گذشته برآوردها حاکی از این بود که قطعنامه مذکور در شورای امنیت رای نمی‌آورد یا با وتوی یکی از ۳ عضو دیگری شورای امنیت روبرو خواهد شد. شرایط در حالی به زبان ایران پیش می‌رود که رافائل گروسی، مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در آخرین اظهارنظر خود گفت: «آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نشانه‌های مستقیمی مبنی بر افزایش سطح غنی‌سازی اورانیم توسط ایران نمی‌بیند اما این کشور چنین ظرفیتی دارد. ایران همچنان شریک مهمی برای آژانس است. بازرس‌های آژانس در ایران تا حدی از سر گرفته شده است.»

▼ دیدارهای پزشکیان با سران کشورها

پزشکیان صبح روز جمعه به وقت نیویورک (عصر جمعه به وقت تهران) دیدارهای خود را با ملاقات صباح خالد الصباح، ولیعهد کویت آغاز کرد. تا لحظه تنظیم این گزارش، خبری از دیگر دیدارهای رئیس‌جمهور در سومین روز حضورش در نیویورک، منتشر نشد. او همچنین شامگاه جمعه به وقت تهران، با آنتونیو گوتش، دبیرکل سازمان ملل متحد دیدار و گفت‌وگو کرد. پزشکیان در دفتر یادبود سازمان ملل نوشت: «در ۲۳ سپتامبر ۲۰۲۵ در اجلاس سازمان ملل شرکت داشتیم به همراه هیئت ایرانی، و این در حالی بود که رژیم صهیونیستی تمامی مقررات و قوانین سازمان ملل را و سازمان‌های حقوق بشری را زیر پا گذاشته بود و گوش به مسئولین این سازمان و سازمان‌های مربوط نمی‌داد و آمریکا با تمام قدرت از جنایات رژیم پشتیبانی می‌کرد. امیدوارم که اعضای مهم سازمان ملل قدرت اعمال قوانین سازمان را با سازوکارهای اجرایی بتوانند در جهان پیدا نمایند.»

دیدارهای دو جانبه پزشکیان در حاشیه مجمع عمومی، بافاصله کوتاهی پس از سخنرانی او در روز چهارشنبه آغاز شد. نخستین دیدار او با اوباما نزل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه بود که اهمیت زیادی داشت. چراکه فرانسه به

دبیر شورای عالی امنیت ملی تأکید کرد:

تعلیق همکاری با آژانس در صورت انجام اسنپ‌ک

گروه خبر: علی لازرجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی در گفت‌وگویی در بخش خبری ۲۰:۴۰ درباره بازگشت تحریم‌ها و مکانیزم ماشه به گفت‌وگو پرداخت و به صراحت اعلام کرد در صورت انجام اسنپ‌ک، رابطه ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به حالت تعلیق در می‌آید. او در این گفت‌وگو تأکید کرد: «ماجرای اسنپ‌ک این است که اگر یک طرف تعهداتش را انجام نداد طرف دیگر بتواند برگردد. اما آمریکا بود که به تعهداتش عمل نکرد و خارج شد. گروه دوم اتحادیه اروپا بود؛ درست است که آمریکا خارج شد اما یک سال با وعده‌های اروپا به همکاری ادامه داد اما هیچ کاری نکردند. اول گفتند بانک ایجاد می‌کنیم که کار کنیم یا شرکت‌هایمان کار می‌کنند اما یک گام هم برنداشتند. بعد از یک سال ایران دید که اجرا نکردند ایران هم برگشت. اگر بناست کسی مؤاخذه شود آنها هستند. بعد از ده سال رسیدیم به جایی که آنها نته‌تا به تعهداتشان عمل نکردند

و از برجام خارج شدند، عملیات نظامی هم علیه ما انجام دادند؛

حالا سوال این است که چه کسی باید مؤاخذه شود؟»

او افزود: «ما کلاً از اینکه مسئله از طریق مذاکره اما عادلانه و واقع‌بینانه باشد نه مذاکراتی که نتیجه‌اش از قبل معلوم باشد استقبال کردیم و ایضاً هیچ‌وقت پرچم مذاکرات را زمین نمی‌گذارم. در همین چارچوب روس‌ها پیشنهادی برای عبور از مکانیسم

ماشه دادند مبنی بر اینکه اسنپ‌ک

شش ماه عقب بیفتد و ما این

را قبول کردیم. پیشنهادی هم

اروپایی‌ها دادند که شروطی

داشت؛ از جمله اینکه با آژانس

به توافق برسیم که رسیدیم و

دیگر اینکه با آمریکا مذاکره

کنیم؛ جالب است اروپا طرح

می‌دهد که شرطش مذاکره با

آمریکاست و این وزن طرف‌ها

را نشان می‌دهد. در انتها گفتیم

تیتریک

HEADLINE ONE

۲

گزارش یک

بررسی رایزنی‌های پزشکیان و عراقچی در نیویورک

آخرین تلاش‌ها در آخرین ساعات

عنوان یکی از اعضای دائم شورای امنیت و یکی از طرف‌های برجام، نقش مهمی در موضوع هسته‌ای ایران بازی می‌کند و تأثیرگذاری مستقیمی بر موضوع اسنپ‌ک دارد. اگرچه رئیس‌جمهور فرانسه پس از این دیدار پستی در شبکه اجتماعی ایکس (توییتر) منتشر کرد و نوشت که توافق همچنان امکان‌پذیر است، اما همان صحبت‌های پیشین از سوی او تکرار شد و نشانه‌ای از تغییر شرایط دیده نشد. پزشکیان همچنین پس از مکرون، با نخست‌وزیر نروژ نیز دیدار کرد. او در دیدار با یوناس گار استوره، نخست‌وزیر نروژ تأکید کرد که «اگر اسنپ‌ک اتفاق بیفتد، گفت‌وگو دیگر معنایی ندارد.»

رئیس‌جمهور همچنین با «آنتونیو کوستا» رئیس شورای اتحادیه اروپا نیز ملاقات کرد. پزشکیان با تأکید بر اینکه ایران قاطعانه اعلام کرده و می‌کند که هرگز به دنبال ساخت سلاح هسته‌ای نیست، تصریح کرد: «آماده همکاری برای شفاف‌سازی در این زمینه و اثبات غلط بودن فضاسازی‌ها در این رابطه هستیم. مسئول وضعیت فعلی کسانی هستند که تعهدات خود را نقض و از توافق برجام خارج شدند.» او در بخش دیگری از سخنانش گفت: «در حالی که قدرت‌های دنیا بر سربک مشکل کوچک در کشوری مثل ایران، جنجال به راه می‌اندازند، در برابر عبور از همه خطوط قرمز از سوی رژیم صهیونیستی سکوت کرده‌اند؛ جمهوری اسلامی ایران مرتکب کدام جنایت و ترور شده است! آیا ما دانشمندان کشور دیگری را ترور کردیم، یا خود یکی از بزرگترین قربانیان ترور هستیم؟»

دیدار پزشکیان با رؤسای‌جمهور سوئیس و فنلاند نیز دیگر برنامه‌های او تا شامگاه چهارشنبه به وقت نیویورک بود. پزشکیان در دیدار با کارین کلر سوتر، رئیس‌جمهور سوئیس با یادآوری فتوای مقام رهبری درباره تسلیحات کشتار جمعی، گفت: «ایران آمده است در چارچوب قوانین بین‌المللی و حقوق خود این مسئله را ستی آزمایی شود. ما از گفت‌وگوهای دیپلماتیک برای حل مسئله استقبال می‌کنیم، اما طبیعتاً اگر اسنپ‌ک فعال شود دیگر گفت‌وگو معنایی نخواهد داشت.»

او همچنین طی ملاقاتی که با الکساندر اشتوب، رئیس‌جمهور فنلاند داشت، بر این موضوع تأکید کرد که «روند تقویت روابط با کشورهای اروپایی آچنان که مدنظر ما بود پیش نرفت تا امروز که به تلاش سه کشور اروپایی برای اجرای اسنپ‌ک رسیده‌ایم.» پزشکیان با بیان اینکه ایران هیچ قصدی برای ساخت سلاح هسته‌ای ندارد و لذا مشکلی در زمینه شفاف‌سازی در این زمینه نیز نداریم، افزود: «با توجه به تجربه نقض تعهدات آمریکا و کشورهای اروپایی و نیز حمله نظامی به ایران در میانه مذاکرات، یک بی‌اعتمادی نسبت به غرب وجود دارد، اما باور داریم که دیپلماسی تنها راه رفع این بی‌اعتمادی است.» رئیس‌جمهور کشورمان روز پنجشنبه دیداری با «لوتیس آرسه کاتاکورا، همتای بولیویایی خود داشت.

▼ عراقچی خطاب به شورای امنیت: مسئولانه رفتار کنید

سیدعباس عراقچی که یک روز پیش از رئیس‌جمهور به نیویورک رفته بود، به صورت موازی دیدار و رایزنی‌های خود در حاشیه مجمع را

گزارش دو

تعلیق همکاری با آژانس در صورت انجام اسنپ‌ک

اگر مذاکراتی باشد با جمع ۵+۱ هم مانعی ندارد.» دبیر شورای عالی امنیت ملی درباره شروط آمریکا برای مذاکره نیز بیان کرد: «آنها اصرار دارند که حتماً در مذاکره باید در باره موضوع موشک صحبت کنیم و این منهای غنی‌سازی است. در توافق قبلی این بود که غنی‌سازی را در سطح سه و نیم درصد داشته باشید اما اروپایی‌ها هم خودشان برجام را با این شرایط امضاء کرده بودند، گفتند نباید غنی‌سازی داشته باشید. گفتند نیروگاه به شما می‌دهیم اما غنی‌سازی نکنید و گفتیم این حرف بی‌ربطی است. ولی نکته مهم موشک بود. برخی سیاستمداران در ایران گاهی می‌گویند چرا این مسئله را حل نمی‌کنید؟ باید بگویم که ما هم دنبال حل مسئله هستیم نمی‌خواهیم بی‌جهت به کشور فشار وارد شود. اما کسی هست از میان سیاستمداران کشور که بگوید ما برد موشک‌هایمان را به کمتر از ۵۰۰ کیلومتری می‌بریم؟ گفتند موشک دوربرد نباید داشته باشید و گاهی هم گفتند زیر ۳۰۰ و ۵۰۰ کیلومتر باید کاهش دهید. یعنی تنها عامل دفاعی با تهاجمی شما را می‌خواهند بگیرند، حتماً ایران در برابر این خواست‌ها ایستادگی می‌کند نه تنها ایستادگی می‌کند که به دهان‌شان هم می‌زند. چطور قبول کنیم ملت بزرگی با ریشه تاریخی عمیق وسیله‌ای که عامل دفاعی این ملت است را بافشار بخواهند بگیرند.»

لازرجانی در پاسخ به اینکه اگر قطعنامه‌ها برگردد چه اتفاقی می‌افتد؟ گفت: «اتفاقی از نظر نظامی نمی‌افتد بیشتر با تحریم‌ها بازی می‌کنند. بسیاری از این تحریم‌ها همین الان وجود دارد یعنی اگر شرکتی بخواهد با ایران کار کند تحریم می‌شود یا کسی از ایران نفت بخرد یا کشتی بدهد، و غیره تحریم شود. بنابراین ۹۵ درصد تحریم‌هایی که احتمالاً با مکنایسم ماشه برگرد الان هم وجود دارد و پنج درصدشان متفاوت است به این شکل که مثلاً کشورهای دیگر هم به لحاظ سازمان مللی بودن

